

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se
primesc.
Manuscrise nu se retrimit.
Inserate
se primesc la Administrațiune
în Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena în M. Dukas Nachf.,
Nax. Augenthaler & Emmerich Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
pelik Nachf., Anton Oppelik.
In Budapesta la A. V. Golber-
ger, Ekstein Bernat, Tullu Te-
opold (VII Erzsébet-körut).
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 10 bani
pentru o publicare. Publicări
mai dese după tarif și invo-
ială. — RECLAME pe pagina
8-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXX.

593

Ab-
Pe t
12 c
N-rii
Pentru
Pe
luni 2
N-rii
Se
ciile
afară
Abon-
Admin-
tărgul
1. Pe
luni 10
Cu dus
cor. pe
trei lun.
plar 10 t
mentele
sunt a.

Nr. 1.

Brașov. Marti-Miercuri 3 (16) Ianuarie

Anul 1906 înăuntru.

I.

Cu ce să introducem anul nou?
Cu plângeri asupra neajunsurilor celui
trecut, ori cu speranțe și iluzii mari
pentru cel viitor? Ne-am hotărât a
nu face nici una nici alta, ci a ne da
samă în mod sobru și serios de ceea-
ce s'a petrecut, bine ori rău, pentru
noi Românii de aici în 1906 și a trage
apoi rezultanta.

S'a petrecut în anul 1906 lu-
cruri de mare cumpănă. Spre cari
noi Românii, ca națiune, se spiră de
veacuri ași câștiga o poziție deamău
de ea, egal îndreptățită cu a celor-
lalte națiuni conlocuitoare, poate că nu
ne-am dat îndestul samă, fiind-că
atențiunea poporului nostru în cea
mai mare parte a fost absorbită de o
aparitiune în viața noastră națională,
care, deși de-o însemnătate secundară,
ni-a preocupat mult fiindcă a creat
o fază nouă în tactica de luptă po-
litică. Înțelegem aici mișcarea și lup-
tele electorale, cari au avut drept
rezultat alegerea a 15 deputați rom-
âni naționaliști pentru dietă ungară.

Nu vom tracta aici amănuntele
acestei mișcări și lupte electorale,
care ne-a adus și cinste dar și ne-
cinste, după cum oamenii noștri, cari
pășiră la alegeri sub numirea de
„partid național”, s'au purtat mai
bine sau mai rău.

Voim a accentua numai însem-
nătatea momentului în care s'au pe-
trecut toate aceste și care moment
ne prezintă o întorsătură de-o im-
portanță istorică în dezvoltarea in-
terioară de drept public și politică a
monarhiei habsburgice.

Trecând puterea din mâinile cli-
cei liberale tiszaiște, care dela 1875
a stăpânit absolut în Ungaria, în mâ-
nile partidului independist, s'a operat
o schimbare de sistem, dar nu de
sistem al guvernării de până acum,
ci numai o schimbare a stăpânilor

apartinători aceluiasi element, care
și-a impus și-și impune egemonia asu-
pra acestei țări și a popoarelor sale.

Schimbarea, ce s'a făcut în Apri-
lie 1906 prin cunoscuta invoială a șe-
filor opoziției unite maghiare cu co-
roana, deși a dat un guvern, care se
numește al coaliției și, deși se susțin
încă legăturile partidelor din coaliție,
este în realitate o trecere a guver-
nării de la partidul liberal tiszaișt la
partidul koșuthist.

Era pentru ori-ce om cunoscător
al stărilor din monarhie lucru clar
și limpede, că prin venirea la putere
a koșuthismului se crează un grav
prejudiciu instituțiilor dualiste și se
produce o evoluțiune însemnată în
raporturile dinăuntru ale elementului
maghiar de la putere cu naționali-
tățile.

A fost dar și este o nouă și
mare criză, ce prin această întorsă-
tură a venit asupra capului nostru al
Românilor și al celorlalte naționalități
din aceste țări. Prejudiciul creat du-
alismului nu putea să ne vină în aju-
tor pe câtă vreme el avea să întă-
rească numai egemonia maghiară prin
slăbiciunea în care se aflau de-oparte
aceste naționalități însăși, ca fiind cu
totul scoase din pozițiile vieții publi-
ce de stat și în neputință de a-și pu-
tea valida și ele voința lor pe cale
constituțională, de altă parte prin slă-
biciunea Austriacilor, cari și de astă-
dată au fost cu mâinile legate și au
primit faptele implinite, ca și la 1867,
nefiind în stare a pune stavilă nici
măcar invadării curentului de maghi-
rizare în armata comună.

Nu vorbim de celelalte naționa-
lități. Dar noi Românii, cea mai im-
portantă ca număr și poziție dintre
ele, fost-am noi în stare, în aceste
momente grave când se prepară un
nou period de dezvoltare interioară,
să ne manifestăm voința noastră ca
națiune cu postulatele și aspirațiunile
ei îndreptățite, ori nu?

Unii cred, ba par a fi chiar con-
vinși, că cei 15 deputați ai noștri, cu
privire la cari să laudă guvernul coa-
liției că fără să închidă el un ochiu
n'ar fi putut să ajungă pe băncile
parlamentului, ar fi făcut o astfel de ma-
nifestație.

Aceasta a fost și este cea mai
mare amăgire, ce-au putut-o avea
Românii noștri în urma celor ce s'au
petrecut în 1906.

Ministrul de Justiție Polonyi. Rând
pe rând cad înfrumșetările cu cari corifeii
coaliției și-au știut îmbrăca, prin vorbe
umflate și pompoase adevăratul lor caracter.
Și ce rămâne după atâta împoțoneală?
Niște caractere șubrede; vânători de veni-
turi grase, la cari valoarea etică a mij-
loacelor e lucru secundar.

Lupta dintre koșuthiști și democrați
iar a scos la iveală un astfel de model de
cinste. Insuși ministrul de justiție Polonyi
e eroul de astă-dată. Primarul în pensiune
al Budapestei Halmos făcî Joia trecută
următoarea observare lui Preyer, care
într'o vorbire atacase vehement partidul
democrat: »Știu din însărcinarea cui ai
vorbit. Cunosc perfect pe omul acesta. Îmi
aduc aminte încă de pe vremea când eram
primar, când într'o dimineață înaintă o
petiție la magistrat fără ca să o semneze
ca avocat, iar în dupăameaza aceleiași zile
luă cuvântul în calitate de consilier al
orașului, pledând pentru sus numita petiție;
ba mai mult știu chiar și cât a primit
pentru această petiție.»

Ministrul Polonyi, trimise lui Halmos
pentru aceste enunțțiuni martorii, să-l
întrebe dacă în adevăr el a fost luat la
tintă prin aceste vorbe. Halmos dădu
o declarație lungă, prin care nu numai con-
firmă din fir în păr toate cele zise, dar
mai amintește și alte cazuri, în care Po-
lonyi s'a folosit calitativ de consilier
pentru treburi particulare. Justiția țării
ungurești nu poate fi decât model, mai
ales că în fruntea ei stă lângă cântarul
dreptății un om atâta de »cinstit«.

Bulgaria prepară războiul cu Turcia.
Din presa bulgară, oficioasă cât și din aceea
a partidelor opoziționale, transpiră ideea
unui apropiat războiu cu Turcia. Guvernul
bulgar nu se mai mulțamește cu simplele
promisiuni ale sultanului. Agentul bulgar

din Constantinopole V. Gh'
dine formale și categorice a
surile cele mai energice față
conationalii din Macedonia
din acelea cu privire la ca
tratative sub Nacevici, n'au
să fie puse în practică cu Tur-
tea bandelor grecești, sîrbești
hărțuială între posturile grân-
și turcești, sunt preludiul apro-
boiu.

Situația cabinetului Cleme-
nului francez și-a făcut pînă
succes toate lucrările și fără se
dente de oficiu, circulă din ne-
critice. Nu se poate stabili cu
ce este adevărat din aceste sy-
ele produc mare agitație atât în
partizane guvernului cât și în c.
ționiste. Se vorbește chiar că Co-
letan și Rouvier ar plănui un a-
tra guvernului, folosindu-se de
răspândite în public, după cari to-
brii actualului cabinet au lucrat
chestiunile numai în vederea propri-
interese. Se înțelege că nu se pot co-
aceste știri, stabilindu-se partea de
și calomnie din ele. E lucru sigur
răspândirea lor produce mare agit
mișcare în viața politică.

Capacitatea noastră vitală-națională.

I.

(de.) O lege biologică pretind
la fiecare individ al lmei organice ca
ționile lui de viață să servească două
puri: susținerea individului și asigu-
speției. Nici o plantă și nici un animal
poate face excepțiune dela aceasta legi
deci nici omul. Ca membru al lmei o-
nice omul ar avea a corăspunde deci
stor două scopuri: să se susțină ca in-
vid și să nizuiască a asigura rămânerea
existența sigură a speției »homo sapiens«
Ar însemna asta, că un cozmopolit a cc

* Dăm loc acestui articol, care conține unele
aprecieri interesante și juste, tratate într'un mo-
mai neobișnuit și radical, — fără însă a ne ider-
tifica întru toate cu ele, mai ales acolo nu, unde
autorul se pare că prea generalizează unele stăr-
de lucruri, cari pot să fie așa, cum le descrie,
anumite ținuturi, dar nu pretutindeni.

A se vedea și nr. 282, al „Gazetei Tran-
din 1906. Red.

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Premiul Faunei.

Memoriei mult iubitelui și neui-
tatului cântăreț N. Ionaș.

Fauna, zeița viețuitoarelor ce trăesc
pe câmp și în păduri, venise într'o zi să
cerceteze fapțurile încredințate grijei sale.
Era o frumoasă zi de Maiu. Arborii pă-
duri, iarba și florile câmpului și toate vie-
țuitoarele par-că râdeau de veselie, căci
era epoca iubirii și sărbătoarea întregii
naturi. Răpitoarele și carnivorele uitaseră
boldul firii lor sălbatice, cari le împingea la
dușmănie contra celorlalte. Surda și veci-
ca luptă între ele părea că încetase în
cea zi. O unire și o iubire frățească părea
că domnește în toată împărăția Faunei.

Buna zee, cum era ea numită în ve-
e, încântată de această armonie și de
escul imn, care se înălța de pre-
întru mărirea ei și făcea să ră-
padurile, voi să arete viețuitoarelor
no de iubirea ce le-o poartă și le

vesti că are să dea un premiu aceleia din-
tre ele, care știe să facă cel mai mare
bine omului, pentru-că omul prin mijloci-
rea puternicului său protector a lui Prometeu
e chemat a ținea locul lui Joe pe pă-
mânt. A nu facerău altora — adause ea — și
a fi drept cu toți cum văd-că sunteți toate azi
între voi, este una din cele mai mari vir-
tuți. Între cea mai mare din toate este a
face bine.

Veniră pe rând înaintea zeesei toate vie-
țuitoarele, arătând fiecare ce servicii și ce
jertfe aduc ele omului, unele prin munca,
prin țări și iuțea lor, altele cu laptele,
lâna sau părul, cu pielea și carnea lor și
chiar cu gunoiul și după moarte cu oa-
sele lor.

— Dar — întrerupse un elefant bă-
trân ca de vre-o două sute de ani, ce sta
mai la o parte — dar omul, care a răpit celor
mai blânzi dintre noi libertatea atât de
dulce, de care se bucurau în larga ta îm-
părăție, prea milostivă doamnă, și i-a făcut
pe veci robii săi, acest favorit al zeilor, în
schimb pentru jertfele noastre, prin cari
li înlesnim și-i îndulcim traiul, adeseori ne
chinuște cu foamea și cu setea, ținân-

du-ne legate sau închise, ne lasă fără adă-
post în ploii, în vânt și în ger, ne mână și
ne încarcă fără milă, ne bate până cădem
uneori și murim sub loviturile lui.

S'a înflorat buna zee la aceste vorbe.
— Lasă, unchieșule — răspuse dânsa. —
Vom îngriji, ca să înceteze și aceste ne-
dreptăți ce vi-se fac din partea oamenilor.
Cei mai luminați dintre ei au și început
să facă legi și asociațiuni pentru protec-
țiunea voastră. Ba încă aceia, cari pătrund
mai adânc tainele voinței noastre divine,
v'î privesc ca pe frații lor mai mici, au
milă de voi și unele țări au zidit spitale
pentru slăbiciunile și bătrânețele voastre.
Unii promit chiar, că vor inventa un fel
de hrană, cel puțin tot așa de substan-
țială ca și aceea care li-o dați voi și astfel
v'î vor cruța viața, care azi trebuie să vi-o
sacrificați ca să susțineți pe a lor. Astăzi
însă scopul venirii mele între voi este
altul.

Mai rămăseseră câteva mai sficiose
din neamul paserilor. Zina le chiamă cu
blândetă să-și spună și ele meritele.

Mai aproape de zină se găsia un co-

coș ca un sultan, încunjurat de un ciopor
de găini.

Noi — zise una din ele mai guralivă
cotcorozind în limba lor — noidăm omu-
lui ouă, pene și fulgi și-i dăm ce avem
mai scump pe lume, pușorii noștri și. la
urmă, însăși viața noastră.

— Mari și nobile jertfe sunt acestea
din partea voastră a paserilor de casă; —
replcă zeita. Dar ele nu servesc decât
pentru hrana corpului. Și omul e chemat
la o viață mai înaltă decât cea fizică a
plantelor și a voastră. Scopul vieții lui e
moral și religios. Și pentru aceasta el are
trebuință de un nutremânt mult mai
scump, de nutrimentul sufletului, care-l
dă cugeterea și contemplarea a tot ce e
frumos.

Plin de bucurie se apropie păunul și
în urma lui un lung șir de pasări, cari
furau privirile prin frumșeta miilor de
culori și nuanțe, unele mai vii decât altele.

— Eu, prin strălucirea penelor mele,
sunt desfătarea tuturor acelor cari mă
privesc; — zise păunul. — Și aceasta e
și pentru mine cea mai mare glorie și
bucurie.

811150

— dăscăla de D-zeu și
— da a corăspuns cu
l.

— să pretinde ca noi cu
alții, rămânem datorii
despre o avere câștigată,
de dat samă totdeauna.
— nezească și e ilustrată
ca cu talanții. Omul pe
e de corăspuns legii bio-
că o datorie și anume:
— ea speției, ci și asigura-
apta pentru neamul, că-

— i-o impune pe cale na-
— ea, că fiecare om s'a născut
— eri vitale animalice, ci și
— ectuală erezită, care îi
— le intelectuale. Despre acea-
— ită avem să dăm samă pe
— i dumnezeiască și neținerea
— fi totdeauna un păcat pe-
— său.

— e aici, că d. e. un născut
— să lupte pe bază dumne-
— ză pentru de a se susține
— individ, apoi pentru de a asigura
— menimei și asta ar însemna, că
— ie om natural umblător pe pă-
— și dator să-și folosească ave-
— a intelectuală, așa cum i s'a dat,
— a conlucere la existența neamului
— ată sinceritatea.

— earea acestor legi slăbește nea-
— i ca întreg organic în existența
— națională.

— grupa cele zise în următoarele
— cipale:

— afirm mai întâiu, că la noi lupta
— livid a fost totdeauna prea forte
— est proporționată cu lupta pentru
— sta a produs-o lipsa noastră de
— care și de o am avut'o în oare-
— sură, a fost poetică și nu practică.
— prea zbierătoare pentru individ a
— oventi la noi și din cauza, că oa-
— noștri nu au fost formați și con-
— i intelectual corăspunzător legilor
— ite. Fiți siguri deputați naționaliști
— evrău psihic, că poporul nostru nu
— dia convingere, ci naivitatea atât
— rată, care e norocul nostru, l'a însu-
— E așadar un noroc din punct de ve-
— național, că poporul nostru în pri-
— ca intelectuală și a sentimentului nu e
— mat nici cum, căci baremi în privința
— mării indivizilor natura-mamă și-a pu-
— t face isprăvurile fără piedecă.

— Dar e pierdut sau cel puțin pe calea
—ării acel neam, care are inteligență,
— meni de carte rău formați. Inteligența
— tră, să nu zic mult 50%, e provăzută
— t numai cu capacitatea de a lupta
— ntru individ. *Voință și cultură de a lupta
— pentru neam, nu are.*

— Români nădrăgari!... Ați fi pus voi
— utul fabulos al Francezilor pe altarul
— amului?! De ce nu are poporul incre-
— dere în voi?... Pentru că poporul le simte
— acestea. Știți, că voi sunteți mai răi decât
— copilul de 6 ani, sau, ce e tot atâta, decât
— poporul prea naiv? Un copil de 6 ani nu
— se lasă achitat într'o chestie de adevăr,
— dacă nu i-l descoperi. Tot așa și poporul
— naiv. Ear voi primiți adevăruri pe bază de
— autoritate, contra convingerei și voinței
— voastre, într'o chestie sau alta!

— Să-mi fie permis să aduc pentru docu-
— mentarea afirmării aici făcute, un caz din
— viața neamului nostru.

— În timpurile mai nouă cetim despre
— unul și despre altul, că a ținut prelegere
— în vr'un despărțământ al »Asociațiunii
— pertru cultura poporului român«. M'am in-
— teresat și de prelegerile ținute și de re-
— zultat. Știți ce e munca aceasta? — E o
— poezie nepricepută și fără de rezultat real
— practic. Voi aduce tot ce pot ca stimă
— celor însuflețiți. Dar nu vă supărați, dacă
— voiu zice, că aceasta muncă în rezultatul
— ei final e egală cu nul.

— Nu e nimic mai frumos decât a te
— anima pentru cultura unui neam, dar, să
— vorbim sincer domnilor!: ca să dăm altora
— cultură, ne trebuiesc oameni, cari să înțe-
— leagă acea artă. E mai greu a preda cu-
— noștințe unui țăran decât la universitate.
— Si cum noi o putem face cu contingentul
— de oameni, ce-i avem, e tocmai așa o ca-
— ricatură ca și când unui copil de un an
— i-am da slănină friptă, pe care nu o
— poate mistui, căci nu i-o dai cum trebuie
— și când trebuie.

— Poporul nostru nu primește adevăru-
— rile, ce i le dăm, pentru că nu sunt adevă-
— ruri din punctul lui de vedere. Ii este ru-
— șine numai, că ne vede îmbrăcați dom-
— nește, căci în adevăr cu mintea lui popo-
— rul ni-ar lăsa locului și s'ar duce în
— treabă-și.

— Astăzi, când toată lumea e preocu-
— pată de solitudinea pentru cultivarea po-
— porului, viu, în numele existenței și feri-
— cirei neamului nostru să atrag atențiunea
— fiecărui bun Român asupra faptului, pe
— care — dacă voim să fim sinceri — tre-
— buie să-l constatăm, că pe multe terenuri
— ne-a succes a ne desvolta și progresa în-
— tru câtva, dar tocmai pe terenul acela, pe
— care singur puteam să ne asigurăm cu
— succes existența neamului, nu numai că
— n'am înaintat, dar am regresat.

— Să constatăm că noi, cei ce avem să
— ducem o luptă îndoită, nu avem dascăli.
— Să constate și »Asociațiunea« faptul ace-
— sta real, să-l constate și singuraticii!

— Cum de am putut rămânea nepăsă-
— tori în privința aceasta? Să vedem, pe
— scurt, cum a fost: Copii săraci au răbdat
— foame pe drum sub sfântul scut al bise-
— ricilor române, iar susținătorii de școale
— confesionale au cugetat, să desvoltăm gim-
— naziul acela și acela, iar preparandia (pe-
— dagogia), care trebuie să fie focalarul de
— cultură al națiunii, a fost numai coada
— instituțiilor noastre culturale. Generosul
— de pioasă aducere aminte episcop Pavel de
— ce n'a pus cel puțin prima cărămidă la o
— preparandie?! Imi permit să mă provoc
— la cel mai piu nume.

— Vedeți! Dacă am avea noi azi un
— contingent de dascăli, cari să fie la înălți-
— mea chemării lor, ca educători ai poporu-
— lui, știți cum am răspunde d-lui Apponyi?

— I-am putea zice: Tu și Mă!

— De ce n'am băgat de samă, să statul
— înainte de toate și a asigurat preparandii
— și pe noi nu ne-a avizat ce vrea? Statul
— a știut, că o preparandie îi valorează din
— punct de vedere național cât 50 de școale
— medii. Ia noi a fost preparandia coada in-
— stitutiilor noastre.

— Ce contingent de dascăli am putut
— crește noi pe drum? Oameni desperați,
— cari neștiind arta de a îmbunătăți soarta
— acestui popor, au fost avizați a servi nu-
— mai cu leafa unor slabi zileri și au fost
— avizați a lupta mereu pentru individ.

— Iată, cu dascălul la olaltă, din ce

— cauză luptă astăzi poporul nostru mai mult
— lupta individului decât lupta neamului, ca
— luptă a unui întreg organic.

— Știți ce e mai lesne să-mi răspundeți
— iubiți cetitori la toate acestea? Aceea, că
— veți aduce înainte scuza cu sărăcia noastră
— națională. Dar în aceasta nu veți avea
— dreptate. Fiți convinși, că nu sărăcia e
— cauza, ci lipsa de voință. Dacă noi am fi
— avut dascăli, cari în realitate prin cultură
— și atragere către popor i-ar fi îmbunătățit
— soarta, acel popor ar fi azi în stare să-și
— sacrifice și cetorile din cămașă pe altarul
— culturii și al instituțiilor noastre. Firește
— poporul, nu noi nădrăgarii, cari nu numai
— pentru individ, ci și pentru caste lup-
— tăm, ceoase apoi la noi e ceva și mai
— ridicol și și mai nenatural. D-lor! cine v'a
— învățat pe D-Voastră, că Românii în de-
— cursul timpului istoric au avut caste? Fii
— ai opincei căpite, vă stă rău!

— »Asociațiunea« un singur cerc de ac-
— tivitate poate avea și anume cultivarea
— poporului român, pe care începe a ni-l cul-
— tiva socialismul iudovesc și aceasta »Aso-
— ciațiunea« nu prin reviste va ajunge-o, ci
— prin perfecționarea învățătorilor noștri,
— întrunindu-i la un curs, unde să-i pre-
— gătim și apoi să trimitem fiecărui sat
— românesc o revistă viuă de cultură.
— Că cum va trăi acea revistă, lăsați lu-
— crului mersul natural și veți vedea, că
— prin cultură va trăi și-și va îmbunătăți
— soarta și poporul, și acel popor își va ți-
— nea dascăl și fără voia lui Apponyi, așa
— bunăoară ca Jidovii catechet.

— Bisericile ca scuturi ale neamului, să
— zicem, că nu pot face asta cine știe de ce.
— Deci să o facem din averea comună, al
— cărui scop nu e să aducă interese în me-
— tal, ci în asigurarea existenței poporului,
— căci dacă odată am pierdut poporul, atunci
— noi cei cu cravată putem tot cânta »în
— veci pomenirea lui« în »casa națională«. Nu
— desvoltarea unui singur centru, ci sate
— românești ne trebuiesc și învățători culti,
— pe cari nu-i avem. Iar preoții români să
— se adreseze în sărbători marii poporului
— numai »gritărește«*, dar să adune nu 3
— fl. anual, ci sute — și vor putea aduna
— și într'un an. numai probeze, — ca să ne
— facem seminare teologice și preparandii cu
— internate, căci atunci nu vom avea oameni
— crescuți din mila altuia, cari toată viața
— sunt avizați la lupta pentru individ, care
— ne omoară — și noi nu-o observăm nici
— în oara a 12-a.

— Sinceritate față de noi înșine și să se
— facă fiecare responsabil de fărâmi!!

Ordinul de zi pe armată dat de M. S. Regele Carol.

— M. S. Regele Carol a dat urmă-
— torul ordin de zi pe întreg armată,
— care s'a cetit cu 1 Ianuarie 1907, de
— către comandantul corpurilor de trupă
— din toată țara:

— *Ostași!*

— »Un an măreț se încheie cu întreita
— aniversare pe care am sărbătorit'o îm-
— preună.

— Cu viuă bucurie pot privi acest lung
— șir de ani de muncă și de lupte, în care
— am împărtășit cu voi momente grele și

— *) dela »gritar« = crețar.

— Plăcută și curată e plăcerea for-
— melor și a colorilor, cari desfătează ve-
— derea. Frumuseța lor înalță închipuirea
— către ființe mai nobile și mai desăvârșite
— decât acelea, cari trăiesc pe planeta voastră.
— Dar sunt frumuseți și plăceri mai înălța-
— toare decât acestea.

— Eu — zise cucul — n'am pene
— frumoase și cântecul meu e monoton. Inșă
— eu viu cu primăvara din țările, unde în-
— floresc portocalii, și când vestesc oame-
— nilor această epocă de sărbătoare a naturii,
— ei stau în loc și mă ascultă cu multă plă-
— cere. Eu sunt pentru ei vestitorul bucu-
— riei. Ginerii îmi cer, să le spun, când își
— vor vedea cu ochii visul inimii lor; bă-
— trânii câți ani mai au de trăit? Și sunt
— plini de bucurie, când le vestesc unora o
— viață lungă, iar altora apropiatul termin
— al fericirii lor.

— Frumos este darul profeției, —
— răspunse zeița.

— Inșă nu e și tot atât de binefă-
— cător. Cum ar mai putea trăi bieții oameni,
— când ar cunoaște relele ce-i așteaptă și ar
— ști cu siguranță ora morții lor, care mulți
— și o socotesc, foarte greșit, ca cel mai

— mare rău. Pentru aceea Joe le-a acoperit
— viitorul cu un văl nepătruns; și prevederea
— lui le e folositoare numai întru cât o pot
— câștiga prin agerimea minții lor. Acesta
— e singurul dar îngăduit de Ursită de a
— cunoaște viitorul.

— Mai rămăsese privighetoarea, care se
— sfîia să se apropie.

— Vino, iubitoare a melodiei, vino
— mai aproape și ne spune și tu, ce știi?

— Eu nu știu decât să cânt, bună și
— adorată Zoe. Când văd că vine luminoasa
— primăvară și revarsă din cerul azurii bo-
— gățiile și frumusețele sale pe pământ, eu
— cânt minunatele ei daruri. Când văd toamna
— întristarea și jalea pe fața naturii, eu în-
— țeleg tainica ei durere și suspin împreună
— cu dânsa. Când cruzimea vre-unui om mă
— desparte de iubiiți mei pușori și mă duce
— în robie, eu iarăși cânt în închisoarea mea
— și prin suspine doioase îmi ușurez greul
— inimei. Cântecul e singurul meu bine. Și
— simțesc o nespusă mângâiere, când văd că
— și între oameni sunt ființe miloase, cari
— înțeleg și simt suferințele mele. Adeseori
— văd figuri omenești oprindu-se din drum
— și uitând trebile și grijile lor, ca să asculte

— cântecul meu. Și când încetez de a cânta,
— pare că-i văd deșteptându-se cu părere de
— rău dintr'un vis plăcut.

— Acesta e cel mai mare bine, ce
— un muritor poate face semenilor, — zise
— zeița. — Al tău va fi premiul, modestă
— păsărică. Numele tău va figura ca un sim-
— bol al cântării și poeziei, și tu vei fi pre-
— tutindeni cea mai iubită și mai admirată
— între surorile tale.

— * * *

— A ridica pe om din cercul îngust al
— vieții sale de toate zilele, a-l face să se
— uite pe sine, să uite mica și efemera sa
— individualitate cu grijile și patimile ei,
— smulgându-l din lanțul nesfârșit al feno-
— menelor și valurilor lumii materiale, din
— care el este o neînsemnată verigă, — este
— a deștepta în el simțul divinității și al
— nemuririi, și a-l face părtaș vieții eterne.
— Acesta e rolul artelor și în prima linie, al
— muzicii. Pentru acea cântăreții sunt atât
— de iubiți la toate popoarele. Și după-ce au
— încetat de a cânta, numele lor se pomene-
— ște cu drag într'un lung șir de generațiuni
— ale urmașilor. M. Străjan.

— vremuri glorioase. Armata este acum oțu-
— lită, iar instrucția sa este întemeiată în
— mod statornic.

— Sunt convins că, la ora primejdiei,
— țara se va putea sprijini cu încredere pe
— vitejia voastră. Nu uitați, că ea vă incre-
— dintează onoarea ei. Urmați a munci me-
— reu, fără preget, spre a păstra neatins ceea
— ce am câștigat cu atâta rivnă.

— Cu mândrie și cu toată căldura ini-
— mei Mele, vă urez un an spornic.

— Dat în București, 1 Ianuarie 1907.

— Carol.

Spicuri din desbaterile dietale.

— De azi încolo vom da sub această ru-
— brică regulat cetitorilor noștri o iconă
— despre tot ce se petrece și se vorbește în
— corpurile legiuitoare ungare și-i vom ținea
— în curent cu deosebire despre pașii și vor-
— birile deputaților naționaliști, cari ne inte-
— reseză mai de aproape.

— Pentru astăzi vom da numai o schiță
— fugitivă a unor momente mai marcante
— din discușiunea asupra bugetului mini-
— steriului de culte și instrucțiune publică
— ce se continuă acum după vacanțele de
— sărbători.

— În ședința dela 11 Ianuarie st. n. a
— luat cuvântul deputatul naționalist slovac
— Mateiu Bella și a vorbit mai întâi în ce-
— stiunea dot. »unui confesioniilor protestante
— apoi în cea a regulării sau întregirii
— salariilor învățătorilor. A accentuat mai
— cu samă »sebieca ce o face ministru în-
— tre învățătorii dela școalele de stat și dela
— cele confesionale, pe când ar trebui să-i
— tracteze pe picior egal, fiind vorba de a fi
— ajutați din visteria statului, care este co-
— mună a tuturor. Ii critică aspru că e vorba
— tot de cultură și de educația poporului,
— dar în realitate scopul principal rămâne
— maghiarisarea. Ministrul Apponyi vrea să
— îndoaie pe Slovacii și pe Români cu cul-
— tură prin școale de stat și nu vede că în
— Alfold-ul maghar 340 mii sunt analfabeți.
— Printre poporul slovac se află, zice Bella,
— și acum cu 4%, mai puțin analfabeți de-
— cât în ținuturile curat maghiare. Poftescă
— dar ministru ai îndopa pe aceștia mai în-
— tăi cu cultură maghiară.

— A mai zis Bella că Apponyi face a-
— târnătoare întregirea salariilor învățăto-
— rilor confesionali de niște astfel de condi-
— ționi cari sunt de natură teroristă, așa că
— umblă să ne aducă în conflict cu senti-
— mentele noastre morale, încât ajutorul pare
— în asemeni împrejurări nu ca o binefacere
— ci ca un atac sau amenințare.

— Ministrul Apponyi s'a ridicat să facă
— o declarație în fața acestei afirmări a de-
— putatului slovac. El zise:
— »Guvernul e hotărât nu numai de a
— nu încuviința o sporire de leafă acelor,
— cari ar resimiți-o ca o greutate morală ne-
— învingibilă de a educa tinerimea lor incre-
— dintată, așa ca să devină cetățeni buni ma-
— ghiari și de a deștepta în ei conștiința de
— cetățeni maghiari, ci se va retrage în ge-
— nere posibilitatea de a-și continua activi-
— tatea lor ca învățători«. (Viue aprobări și
— aplause).

— »N'am intențiunea — zice mai de-
— parte — de a face imposibilă instrucțiunea
— în limba maternă, dar este tocmai în in-
— teresul milioanei de popor și e și posi-
— bil din acel punct de vedere, ca pentru
— fie-care cetățean ungar să aibă valoare
— sentința, că Maghiarul e domn în acea-
— stă țară«. (Aprobări și aplause vii, sgomot
— pe bancile naționaliste).

— Ugron Gabor: Cărați-vă în Româ-
— nia! Duceți-vă în Rusia! Acolo vă vor în-
— văța minte! (Sgomot. Prezidentul sună)

— Conte Apponyi, ministru de culte:
— »Voiți să dau posibilitatea conform unor
— bune principii pedagogice, pentru ca fie-
— care să se poată bucura în țară de toate
— drepturile nu numai pe hârtie, ci și de
— fapt figurând în viața politică.

— Brediceann: »Să poată și validita
— drepturile!« (Mare sgomot. Prezidentul
— sună).

— Conte Apponyi ministru de culte:
— »Căci e scopul meu ca să se poată val-
— dita în patria aceasta și milioanele concetă-
— țătenilor mei nemaghiari, dar nu numai
— în numele lor aceia, cari
— surpează reprezentarea lor ca i-
— giu!« (Aprobări vii îndelungate)

— *

— În ședința dela 12 Ianuarie
— marcat deputatul naționalist r
— Stefan Petrovici printr'un dis-
— lung ce l'a introdus protestând
— acuzărilor, că deputații naționaliști
— conduși de ură contra națiunii
— A criticat și el aspru deosebirile
— între învățătorii de stat și conf
— a accentuat că datorie statului a

fințeze în toate comunele școale a căror limbă de propunere să fie aceea pe care o vorbește majoritatea locuitorilor. A combătut părerea că ar trebui să știe omul ungurește ca să poată trăi în Ungaria și a respins continuele afirmări stupide, că iubirea de patrie ar fi ceva deosebit, ce numai Maghiarul și cel ce e trup și suflet cu el ar putea-o nutri.

În fine se îndreaptă în contra ministrului de interne, pe care-l acuză că prin declararea sa că va urmări fără milă pe agitatori, a mărturisit prigonirea naționalităților din partea stăpânirii.

Situația financiară și economică a României.

(Interview cu d-l Take Ionescu.)

»Berliner Tageblatt« publică următorul interview, pe care unul dintre colaboratorii săi l'a avut cu ministrul de finanțe român d-l Take Ionescu cu privire la situația financiară și economică a României:

— Permiteți-mi mai întâi, a început d-l Take Ionescu, să vă asigur că șederea mea în Berlin nu are nici un scop politic sau financiar. Renta noastră de 4 la sută, față de situația prezentă a târgului de bani și împrumuturi, nu poate fi convertită, iar renta de 5 la sută nu va putea fi schimbată înainte de șase ani din cauza garanțiilor date. Am venit în prezent în Berlin, ca să-mi petrec sărbătorile Crăciunului într-un mod plăcut.

În ce privește starea financiară a României pot să vă asigur că este cu totul strălucită. De vre-o câteva decenii ambele partide, cari s'au succedat la cârma statului român, au lucrat ca să întărească finanțele țării pe o bază solidă.

Conservatorii au avut grije mai întâi ca impozitele și prin urmare venitul statului să se mărească și liberalii au făcut cele mai mari economii în toate ramurile administrației. Unele dintre economiile obținute erau în adevăr necesare, dar nu puteau să aibă decât un caracter trecător cum de exemplu bugetul armatei. Altele s'au dovedit ca putând să mai fie aplicate. Totala activitate a ambelor partide adverse a avut însă ca rezultat legea votată de parlament la 1 Aprilie al acestui an, prin care s'au micșorat impozitele cu cinci milioane lei.

Bugetul nostru pentru 1905/1906 a dat un excedent de 45 milioane lei, cel pentru 1906/1907 un excedent de 50 milioane lei. Din 1901/1902 totalul excedentelor ce s'au perindat în acest interval a fost de 140 milioane lei.

Venitul statului pe 1905/1906 a fost de 279 milioane lei, cel pe 1906/1907 de 290 milioane lei și sperăm că dacă vom avea tot o recoltă agricolă bună, în scurt timp venitul va ajunge până la 300 milioane și se va menține la această sumă.

Scumpirea cea mare a traiului face necesară o sporire a salariilor funcționarilor: pe de altă parte pe 1907/1908 se vor adăoga 5 milioane pentru bugetul armatei și mai înainte de ori-ce este absolut necesar să se sporească cheltuielile pentru învățământul public.

Cauza sporirii ultimului punct nu este alta decât sporirea populației românești.

Populația României crește pe fiecare an cu 80—100.000 suflete. Odată cu aceasta crește însă și buna stare a țării. Pozițiunea economică a României se întemeiază mai ales pe agricultura ei.

România va fi și de acum înainte o țară agrară. În prezent avem însă și industria petrolului, careia România îi datorește o parte din prosperitatea sa.

Noi credem că producțiunea petrolului românesc va întrece în curând pe aceea a petrolului din Galizia. Industria petrolului românesc se găsește mai ales în părțile dureroase, acolo se găsesc izvoare încă necantate, astfel că timpul nu e depărtat când producțiunea petrolului se va mări și mult.

O parte din acele coșuri aparțin stărilor de are din 1860, când s'au secerat averile mănăstirești. Afară de acestea de la statului s'au mai vândut țărani de 2 mil. de hectare. Aceste țărani se află în posesiunea statului, dar până acum nici un rol în producțiunea petrolului. Deoarece însă acele țărani de petrol, statul a pus de câțiva ani condițiuni pentru producțiunea pe terenurile sale și a modificat condițiile concesiunii.

În chestiune este în vigoare legea din anul viitorul ne va mai învăța,

cum se va mai putea spori venitul de pe aceste terenuri petrolifere.

Celelalte terenuri petrolifere fac parte din proprietatea privată. În ce privește aceste terenuri, principiul nostru juridic este că proprietarul suprafeței terenului este și proprietarul petrolului ce se va găsi ascuns în el. Una din dificultățile ce întâmpină industria petrolului este parcelarea prea mare a terenurilor agricole.

Aici a trebuit să intervină legiferarea pentru a stabili hotărnicile și pentru a da un mai mare impuls.

În industria petroliferă capitalul german al exploatărilor petrolifere a avut un rol de mare însemnătate. Societatea de frunte în această industrie, »Steaua Română« e de multă vreme sub influința băncii »Deutsche Bank«.

Același lucru e și cu »Discontogesellschaft« și cu grupa »Dresdner Bank-Schaaffhausenscher Bankverein«. Prin banca cea diu urmă a apărut în România societatea internațională de sondaj (Internationale Bohrergesellschaft) care va întreprinde acum și sondările societăților străine. Prin aceasta ar fi înțeles că întreprinderile petrolifere mai mici să capete o înlesnire mai mare.

O nouă legătură între capitalul german și economia națională română s'ar putea orândui pe tărâmul navigațiunii. Aici societatea »Norddeutscher Lloyd« a desfășurat o rodnică activitate. În ultimul timp societatea aceasta a fost în directă legătură cu statul român.

Statul român a creat o linie Constanța Alexandria, pentru a căreia exploatarea a încheiat o convenție cu societatea Lloyd, care face o întinsă propagandă pentru această linie pe care circulă 5 vapoare între România și Egipt. Vapoarele românești sunt utilizate special pentru exportul țânței și lemnului românesc.

Relațiile economice și financiare între Germania și România au fost totdeauna pentru ambele părți foarte rodnice.

Fiți asigurați — termină ministrul de finanțe al României — că am privit și vom privi pururea eu ochi buni colaborarea Germanilor la dezvoltarea exploatarea bogățiilor țării noastre. Prin persoana regelui nostru am învățat să prețuim destoinicia germană în munca de toate zilele și ne bucurăm că stăm în bune și strânse relațiuni cu Germania și pe tărâmul economic.

Situația în Persia. O telegramă din Teheran anunță că noul șah al Persiei va numi ca prim-ministru pe Amin fostul ministru, cunoscut ca un desăvârșit savant și om cu idei liberale.

În împrejurimile Teheranului se observă oarecare agitație și elementele jefuitoare se folosesc de această situație nedeslușită. Curierul ambasadei engleze a fost oprit în drum și eliberat abia după ce s'a dovedit că nu are bani. Bădișii au încercat să jefuiască și poșta, dar planul nu ce-a reușit deoarece poșta a sosit cu câteva oare mai de vreme ca de obicei la Teheran. Se așteaptă cu curiozitate atitudinea ce o va avea noul șah față de frațele său mai mare Șoa-esch-Sultana. Șoa era și el unul din fiii iubiți ai decedatului șah și era chiar vorba chiar într-o vreme ca el să fie numit prinț moștenitor.

Situația în Rusia.

»Daily Express« din Londra află din Petersburg că ultimile evenimente au avut o mare înfrurire asupra țarului. Țarul este extrem de nervos și se teme grozav. El iubea foarte mult pe generalul Pavlov și bazat pe confirmările primului ministru, credea că mișcarea revoluționară din Rusia e cu totul înăbușită. În cercurile guvernamentale domnește mare temere, pentru că poliția a aflat că teroriștii ar fi condamnat la moarte pe toți membrii guvernului și numeroase personaje din Rusia. Mulți înalți funcționari se refugiază, temându-se de urgia mișcării revoluționare. Însuși primul ministru Stolypin e cu totul zdruncinat. El s'ar fi exprimat într'un cerc de amici în următorul mod: »Știu bine că nu mai am de trăit decât câteva săptămâni. Nimeni nu poate ști ce va aduce ziua de mâine. Situația este desperată și ca în fața celor mai întunecoase zile ale revoluției reușești.«

Correspondentul ziarului »Vossische Zeitung« comunică din Petersburg, că în urma atentatului contra lui Pavlov a avut loc o consfătuire la Zarskoje-Selo. Marele duce Vladimir a reprodus primului ministru Stolypin, că n'a putut liniști decât pe țar, nu însă toată Rusia. Stolypin a răspuns că în Rusia liniștea a fost restabilită și că

poporul nu aprobă pe teroriști, căci în acest caz teroriștii n'ar avea nevoie să mai facă atentate. Marii duci, cari au luat parte la consfătuire, n'au împărtășit părerile lui Stolypin, dar evitând propuneri cari ar fi putut deveni mai periculoase, consfătuirea a rămas fără rezultat.

ȘTIRILE ZILEI.

— 2 (15) Ianuarie.

Pentru masa studenților români din Brașov au mai contribuit d-na văduvă Aneta Zehan n. Popp în memoria regretatului ei soț Vasile Zehan 20 cor., oaspeții dela masa d-lui Gheorghe Șerban, d-l Morariu, cu sfârșitul anului 1906 12 cor. Dela clubul »Krügel heraus« 10 cor.

In loc de A. n. f. d-l Dr. Emil Dan avocat în Brașov 5 cor.; Ioan Gligore, not. cerc. în Veneția de jos 4 cor., Dr. Aurel Halic, medic, Lipova, 4 cor. D-l medic colonel i. p. Dr. I. Popp 10 cor. și d-l Teodor Medan și soția Emilia din Capolnoc-Mănăștur 10 cor.

Primească marinimoșii donatori cele mai călduroase mulțumiri. *Direcțiunea gimn. gr. or. român.*

Numire. Episcopul de Gherla a numit pe d-l Gerasim *Domide*, administrator protopopesc în Bistrița, protopop.

Logodnă. D-l Dr. Nicolae Zigre s'a fidațat în 6 Ianuarie st. n. cu d-șoara Lucia Popu, fiica d-lui Dr. George Popu, jude de tablă, ordinar la Curia în Budapesta. Felicitările noastre.

Sensaționala falsificare de polițe din Budapesta. În afacerea falsificării de polițe pe numele ministrului de honvezi Jekel-falussy, poliția din Budapesta a arestat pe d-na G. Gosztonyi născută bar. Pongracz și pe directorul băncii industriale și comerciale Stefan Lazar, la care d-na Gosztonyi scemptase polițele. La interogatoriul ce i-s'a luat, d-na Gosztonyi a recunoscut că a falsificat polițele la indemnul lui Lazar. D-na Gosztonyi a mai depus, că cu câteva luni înainte tot la indemnul lui St. Lazar a falsificat o poliță de 10.000 cor. Atunci însă familia a scăpat-o de pedeapsă, achitând suma. Cazul acesta a produs pretutindeni mare senzație.

Dr. A. Crăciunescu — vara în Băile Erculane I. Mehadia — reintorcându-se din călătoria de studii, va continua în decursul sezonului de iarnă (Ianuarie—Mai) practica medicală în *Abbazia*. Vila Hercules.

Serata Cabaret. Reuniunea femeilor izraelite din loc a aranjat Duminecă o bine reușită serată în sala »Redoutei«, unde s'au executat cu deplin succes mai multe părți din operele »Robert der Teufel« și »Lucreția Borgia«. Dintre cântărețele cari și-au dat concursul la această serată, amintim pe d-șoara *Schreiber*, cunoscuta cântărețată din România și elevă a D-lui profesor M. Cohen, care prin vocea sa puternică și plăcută a procurat publicului prezent momente de înaltă plăcere. D-șoara *Schreiber* a fost mult aplaudată.

Terorismul în Rusia. Secțiunea partidului socialist revoluționar din Siberia a făcut cunoscut, că guvernatorul din Omsk, generalul Lidivinow, ar fi fost ucis în urma sentinței revoluționarilor.

Ziarul »Rietsch« comunică că, teroriștii au condamnat la moarte pe contele Witte, însărcinând doi inși cu executarea condamnării. Contelui Witte i-s'au arătat fotografiile acestor doi oameni, și el a declarat că i-a zărit deja pe lângă locuința lui.

Condamnarea escrocului Strasnoff. Sâmbătă a avut loc în Agram procesul cunoscutului escroc Strasnoff, care dându-se drept Berger de Waldenek, secretar de stat vienez, a escrocat pe episcopul din localitate, pe șeful partidului Starcevician, dr. Iosif Frank și pe mai mulți membrii ai clerului superior. Strasnoff a fost condamnat la 5 ani.

Prăbușirea unei bisericici. În villa Ablate în apropiere de Palermo, s'a prăbușit o biserică. Patruzeci persoane au fost îngropate. Până acum s'au scos de sub ruine doi morți și 12 gravi răniți.

Maiorul Dreyfus atacat pe stradă. Faimosul maior Dreyfus a fost atacat Sâmbătă pe stradă și zvârlit la pământ în St. Denis. Agresorii i-au zmlus de pe haină crucea legiunii de onoare.

Vulcanul Stromboli în activitate. Din Neapole se anunță că vulcanul de pe insula Stromboli se află din nou în activitate. El zvârle mase enorme de cenușă, în

zgomote asurzitoare. A cutremure de pământ.

Prăbușirea unei 1 New-York se anunță că dela Mont Gomery, în avut loc o înfrătoare persoane au fost îngro prăbușirea unui bloc ei. Numărul victimelor nu încă, de oarece trupele tru salvarea lor, n'au reu părteze zidul ce-l despart Se speră însă că parte sur

NECROLOG. Subscriși de durere anunțăm trecerea neuitatului soț, tată, moș, fi verendisimul domn Gavriela careți, archidiacon onorar, torial, esaminator prosinod districtului Eriu, licențiat în paroh în Sanislău, care în un morb îndelungat și greu, ss. sacramente ale muribunzii, 68 lea al vieții și 42-lea al pre sătoriei, conducând parochia în 30 ani, a răposat în Domr mântarea scumpului defunct se în 14 l. c. n. la ora 1. d. m. S. 12 Ianuarie n. 1907. Elena Lazar careți n. Thoma ca soție. Vetu de Purcareți, Carolina Pataky n. Purcareți, Gavril Lazar de Purcar și fiu. Iosif Pataky, preot, ca gin Pataky, ca nepoată. Veronca Milzar de Purcareți, ca sora. Victo Ioan Milan, ca afin.

— Iuliu Poruțiu și soția n. 7 rătsonyi ca părinți, Iuliu, Catinca ca frate și surori, vād. Pálffy Th n. Iuliana Karátsonyi ca mătușe, Poruțiu ca unchiu, vād. Anna Fi Poruțiu, Ioana Petran n. Poruțiu c. tuși, în numele lor și altor mulți co genii, cu durere anunță că **Olga B. Poruțiu**, după grele suferințe, a de în 12 Ianuarie n. a. m. la 10 oare în de 30 ani. Rămășițele pământești se așeza spre repaus etern în 14 Ianua la 2 oare p. m. în cimitirul gr. ca. rastaslul se va celebra Miercuri în 16 n. a. c. oarele 9 a. m. în biserica gr. din loc. Almașul-mare, 12 Ianuarie 1907.

Bibliografie.

Escelenta revistă literară »Sămănătorul« a apărut de Crăciun într'o ester siune de 50 pagini cu un material foarte bogat și prețios:

Sumarul n-ului 52 este următoru G. Coșbuc: Colindători (poesie). Redacția: După cinci ani. O. Carp: Pe câmp (poesie). St. O. Iosif: Cântec de leagăn. A. Stav. în răsărit (poesie). I. Drag: Cântec de Ardeal. D. Anghel: Cum cântă marea (poesie). Adriana Gheorghiu-Buzoianu: Fantazie (poesie). G. M. Murgoci: Partea științifică a »Sămănătorului«. G. Tutoveanu: Și plopii (sonet). Tudora Crețescu: Să-mi cânti (poesie). Mihail Sadoveanu: O umbră (povestire de Crăciun). M. Paleologu: Iluzii (poesie). Ioan Drăgănescu: Tu dormi (poesie). C. Sp. Hasnaș: Sonet. I. M. Zlatokiewicz: Din călătoria prin Bucovina și Moldova a păr. Anton Wasniewski. E. Fur-tună: Prietenii (poem). N. Dunăreanu: Note. Alex. Gh. Doinaru: Jean din Brusturenii III (poem satiric). I. Boteni: Din dragoste (nucleu). Mugur (Bucovina): Din țara fagilor (poesie). I. Scurtu: O cronică bogată. În supliment: Privelști de pe valea Bistriței

A apărut Nr. 10 (Decembrie) al revistei »Viața Românească«. Directori: C. Stere și P. Bujor. Apare în Iași, odată pe lună pe aproximativ 150 de pagini Publică interesante și variate articole din toate părțile româniei. Abonamentul 15 coroane.

ULTIME ȘTIRI.

Budapesta. 15 Ianuarie. În clubul kossuthiștilor a declarat Kossuth, că din actele oficiale rezultă nevinovăția și corectitatea procederei lui Polonyi în afacerea Geschwindt.

Paris. 15 Ianuarie. Din hârtiile confiscate în palatul nunțiatului rezultă, că corespondența vaticanului cu nunciatura s'a estins și asupra afacerilor politice interne ale Franciei.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Victor Branisce.

Corsete

— cele mai bune și moderne —
la B. Goldstein, Brașov strada Vămei 21.

